

Vážený pan

Mgr. Daniel Herman

ministr kultury

Maltézské nám. 1

118 11 Praha 1, Malá Strana

Vážený pane ministře,

dovolujeme si reagovat na skutečnost, že ministerstvo kultury připravuje paragrafované znění nového památkového zákona, jehož zatím zveřejněná pracovní podoba z října loňského roku vyvolává oprávněné znepokojení odborné veřejnosti. Již zveřejnění věcného záměru zákona vyvolalo kritické reakce. Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče ve svém dopise z 13. 11. 2012 tehdejší ministryni kultury A. Hanákové zevrubně analyzovalo početné nedostatky návrhu a správně poukázalo na to, že obsah věcného záměru dokonce neodpovídal ani tehdejšímu politickému zadání. Obzvláště výrazná byla kritika připravované novelizace archeologické problematiky, připravovaná paralelně v podobě novely dosavadního zákona o státní památkové péči, která vyvrcholila prohlášením akademických, vědeckých a odborných pracovníků, kteří se zabývají výzkumnou činností v oboru archeologie z 21.3. 2012.

Rovněž Sdružení pro stavebněhistorický výzkum, jehož cílem je prohlubování komplexního vědeckého poznání a interpretace stavebního dědictví minulosti jako hmotného historického pramene a historického kulturního díla a péče o ně, reagovalo na uvedenou legislativní aktivitu ministerstva kultury naposledy dopisem ministryni Hanákové z 26.11. 2012, v němž uvedlo celou řadu závažných výhrad k obsahu věcného záměru a celé jeho od počátku pochybené koncepci. Z odpovědi, která, byla jen souborem demagogických frází, bylo zřejmé, že ministerstvo kultury nehodlá svoji scestnou představu o nové právní úpravě památkové péče, směřující ve svých důsledcích k omezování ochrany hmotného kulturního dědictví a zároveň paradoxně k zvyšování byrokratické zátěže všech zúčastněných subjektů, nikterak měnit, přestože koliduje s mezinárodními závazky České republiky v této oblasti.

Vaši nekompetentní předchůdci A. Hanáková a J. Besser přesvědčili zejména svými postoji v otázce odstranění domu čp. 1602 na Václavském náměstí v Praze kulturní veřejnost o tom, že jim jsou bližší zájmy developerů, než ochrana kulturního dědictví, jíž by ministerstvo kultury jako ústřední správní úřad na tomto úseku mělo garantovat.

V podobném duchu je bohužel koncipován též návrh paragrafovaného znění nového zákona, jehož četná ustanovení nasvědčují tomu, že jeho autoři se v problematice ochrany památek dostatečně neorientují, naproti tomu zjevně vycházejí vstříc zájmům různých lobbystických uskupení. Na tomto místě nepovažujeme za nutné polemizovat s jednotlivými ustanoveními

návrhu z toho prostého důvodu, že jeho dílčími změnami nelze dosáhnout nápravy, protože celá jeho koncepce je chybná. Pokud byste ovšem o takový podrobný rozbor měl zájem, rádi Vám jej poskytneme. Proto jen pro ilustraci na tomto místě uvádíme několik uvažovaných změn, které by omezily rozsah a kvalitu ochrany a poznání národního kulturního dědictví – nedořešená organizační struktura, stále počítající s modelem přenesené působnosti, z odborného hlediska nežádoucí institut Rady světové památky, zbytečná kategorie památky místního významu, další omezení úlohy Národního památkového ústavu v procesu posouzení dopadů uvažovaných prací na kulturně – historické hodnoty chráněných staveb a movitých kulturních památek, možné dramatické omezení památkové ochrany u objektů v plošně chráněných památkových územích, či uzákonění modelu „volné soutěže“ při provádění archeologických výzkumů, kdy přes kvalifikovanou kritiku dokonce došlo ke zkrácení prekluzivní lhůty, po jejímž uplynutí by v rozporu s mezinárodními závazky České republiky docházelo k likvidaci archeologického dědictví atp. Nejen pro badatele zabývající se národním kulturním dědictvím je pak zcela nepřijatelné zamýšlené omezení přístupu k dokumentaci historických staveb či území a diskriminační kvalifikační požadavky pro zpracovatele stavebněhistorických průzkumů.

V této souvislosti nelze nevpomenout, že dílem téměř totožného kolektivu byl předchozí zcela nehorázný návrh památkového zákona z roku 2008, který pak byl po ostré kritice odborné veřejnosti naštěstí stažen z dalšího projednávání.

Máme vážné obavy, vážený pane ministře, že budete vystaven určitému tlaku jak z kruhů ministerstva, tak i z různých zájmových skupin, abyste dokončení prací na tomto návrhu zákona podpořil, či jej dokonce přijal za jednu z priorit ministerstva. Spoléháme však na Váš vlastní úsudek a dovolujeme si vyjádřit naději, že práce na tomto návrhu zákona v této podobě zastavíte.

Členové Sdružení pro stavebněhistorický průzkum jsou vždy připraveni poskytnout svou erudici a nemalé zkušenosti v oblasti dokumentace a ochrany památek při přípravě nového památkového zákona, který bude mnohem lépe než stávající návrh reflektovat skutečnost, že národní kulturní dědictví má mimořádný a dosud nevyužitý potenciál pro národní ekonomiku, ale především je jeho zachování a důsledná ochrana zásadní a nezpochybnitelnou hodnotou pro zdravé sebevědomí malého národa uprostřed globalizované společnosti.

S pozdravem a přáním pěkného dne

PhDr. Kamil Podroužek Ph.D.

starosta Sdružení pro SHP